

Antonín Marek a cukrárna.

Vypráví Zuzana Černá, rozená Marková, vnučka A.Marka,
(10/2014)

Antonín Marek a Milada Michálková
9.října 1929

Nechali se vyfotografovat ve fotoateliéru B. Střesky v Kralupech nad Vltavou. Zřejmě při příležitosti dědovy dovolené z vojny .

Dědovi je 21 let a babičce 18 let . Na zadní straně je text "po roční odluce, opět celí svoji - Minka a Nik". Nik je odvozenina od Antonín - Toník - Nik . Babička celý život dědovi říkala Niku .

Milada Michálková – Antonín Marek
svatební fotografie

Po návratu dědy z vojny byla svatba v kostele v Kralupech nad Vltavou, bohužel nedochovala se informace kdy .

Jisté je, že děda byl první a jedinou láskou mojí babičky a opačně, a že to tak zůstalo až do předčasné smrti babičky v srpnu roku 1978. Jejich vztah byl mimořádný.

Na fotografii je babička s dědou a můj tatínek na tříkolce, odhadem jsou mu 3-4 roky, takže snímek lze datovat cca do roku 1936.

Přibližně tehdy začal děda provozovat cukrárnu v čp. 469 na ulici Suchdolské (dříve Stalinova, pak Národní).

Děda s babičkou na dům čekali, až bude postaven. S tímto projektem podnikal ve stavebnictví na Suchdole stavitel, který ho vyhotovil v několika provedení - například v dnešní ulici K Roztokům, dům rodiny Břízových, ale i jiné.

Původní cukrárna v ulici Roztocká.

Děda byl vyučen cukrářem, babička měla školu tzv. rodinku. On Kladeňák a ona z Kralup se rozhodli, že je bude živit řemeslo, že si založí vlastní živnost a Suchdol se jim zdál být perspektivním místem jednak svou blízkostí ku Praze a dále možností zakoupení nového vlastního domu, kde by děda mohl mít dílnu i prodejnu cukrářských výrobků.

Do té doby, než byl dům dostaven, fungoval děda v rohovém domě v dnešní ulici K Roztokům (před ZDŠ). Zajímavostí je, že předvídavý děda někdy v té době zakoupil též nevelký pozemek u dnešního obecního úřadu, kde kromě něj a RD - posléze hospody u Dudáků, nestálo nic, ale kde bylo plánováno centrum obce, zastavěné do kruhu uprostřed s kostelem. Děda chtěl být připraven, aby - až se to všechno uskuteční - mohl mít svou cukrárnu na takovém významném místě. Na kostel nedošlo nikdy a náměstí se své kulaté podoby dočkalo až v dnešní době.

Po přestěhování prarodičů do "svého" se patrně provozovna v ulici K Roztokům nezrušila, ale později zřejmě tam působil jiný pekař či cukrář jménem Pícha. Ještě po letech, kdy už děda řemeslo dávno nedělal, ho rozčilovalo, když někdo o tomto panu Píchovi měl říct, že to byl též cukrář. To se děda vždycky rozohnila říkal, že "to nebyl žádný cukrář, to byl jenom vobyčejnej preclíkář". Jestli byla mezi nimi nějaká revnivost, to už dneska nikdo neví ...